

De la diada
obrera

No fou res d'estrany que en una data tan significativa com la del primer de maig, hom es lliurés a commemorar-la segons les seves peculiars tendències. Del balanç de la jornada que ens va oferir el país, només el podem considerar profitós per aquells qui realitzaren una tasca positiva, la qual sinó és de resultats immediats almenys fixaren un criteri, interpretaren una opinió, mantingueren les seves teories en profit de les millores socials.

Dels que de la diada en feren un acte d'"ostentació" de les idees extremes, amb les conseqüents col·lisions amb la força pública, cregueren haver realitzat importants manifestacions propagandistes, amb un producte més o menys gros de lesions i de detinguts. Amb les víctimes obtingudes en aquest primer de maig, hi haurà una major permanència en ideals extremistes. S'hauran captivat fervorosos adeptes o engruixit els elements que es llançaren al carrer? Al contrari, la mena de sabotatge que això representa per a la República, no farà avançar la legislació social del país. Sinó que farà reaccionar els sectors de dreta per a oposar-se a què les millores socials que puguin discutir-se al Parlament siguin desateses en noms dels perills i de les amenaces que inspiren els mateixos elements que acaparen l'extremisme oposat.

No és de desitjar que la República avanci en mig de silencis, ni de victors insincers. Però és lògic que la massa obrera faci veure tot allò que, dintre els límits de la possibilitat, pugui ésser atès sense l'auxili morbós de la coacció, i pugui ésser demanat sense haver de recórrer a l'espectacle de morts i ferits i d'empenyons.

La República no evolucionarà per aquests mitjans, perquè ara es troba en la cruïlla que necessita la col·laboració dels homes que tinguin ideals avançats i no pas dels que, creient-se infalibles en llur ideologia l'abasseguen de conflictes i li fan fer ús de mesures que no són pas el fruit del seu esperit governamental. En aquesta darrera diada, han tingut ocasió en certs llocs de la península, de mostrar la seva capacitat d'acció als elements extremistes d'esquerra. Demà, en un altra diada, tindran l'avenç semblant els elements de dreta, i llavors per aturar aquestes convulsions simptomàtiques de tot règim de govern que ha sofert un canvi, hom parlarà que la República no és democràtica, que la República ha de fer ús també de les qualitats coercitives que són la reserva de qualsevol Estat, si vol garantir la tranquil·litat dels seus ciutadans.

¿Qui tindrà raó de queixar-se? La República es deu a un ideal, susceptible de millorament, perquè per això és el govern del poble per el poble, però no pot viure entre mig de convulsions tívides pel rezel o per l'escepticisme, sinó per la

ANOTACIONS D'UN
OBSERVADOREl Ple
dels Sindicats

No podem dir que ens ha estat indiferent la celebració del Ple de Sindicats regionals a la nostra ciutat. Tampoc ens n'hauria estat si aquest congrés hagués tingut efecte en un altre poble qualsevol. Ens suggestionen massa els problemes socials, per a què escatimem l'interès a totes les seves manifestacions. Però el fet de poder presenciar els debats del Ple, ens ha brindat l'oportunitat de prendre aquest acte com un episodi purament objectiu i experimental de les activitats obreres revolucionàries. I diem revolucionàries, perquè és el qualificatiu que, de pròpia voluntat, tenen la prauja d'autoadjudicar-se la generalitat dels que intervenen en aquest moviment.

Des del nostre observatori, sinó diem neutral, quant menys, direm desapassionat, des del primer envit hem recollit una impressió: La de trobar-nos davant de l'espectacle d'una pràctica parlamentària: Uns delegats—diputats— que representen uns districtes o circumscripcions econòmiques, —els sindicats—en lloc de representar circumscripcions geogràfiques i doctrinàries, com en el parlamentarisme polític.

Però, aprofundint més intensament l'anàlisi, trobarem encara altres coincidències entre uns delegats i uns altres. En efecte hom ha pogut constatar que en les delegacions tampoc hi ha una perfecta unitat doctrinària. Hambé s'hi acusen, perfectament dibuixades, interpretacions dels fets, que en el fons, no són altra cosa que diferències de criteri corresponents a diferències de doctrina.

En el parlamentarisme polític hom veu la pugna per a fer surar la interpretació a cada tendència. Cosa gens censurable i profundament humana. En els congressos obrers presenciem el mateix fenomen. No hi tenim res que dir. Només que registrar nous punts de coincidència entre un sistema que es diu revolucionari i el que es qualifica de conservador.

Encara més: quan el conflicte entre dues interpretacions d'una qüestió es presenta, el sistema parlamentari el resol per medi d'una votació en la qual la majoria reïx. Constatem que l'observació ens ha mostrat que el procediment revolucionari no ha pas descobert encara una altra pràctica de resoldre l'antitèsis.

En el fons, poques són les diferències de procediment que infor-

conciliació d'interessos que la posin a cobert del desenfrà o de les simples ganes de moure soroll.

O. M.

men la actuació revolucionària de la conservadora. Una altra mostra, en són les Comissions. Quan un problema greu és plantejat a la resolució d'un Ple,—ja sigui de sindicats o de fraccions polítiques—sorgeix la necessitat de l'estudi previ pericial o especialitzat, i el corresponent informe orientador com a base de discussió; ço és: la necessitat de les Comissions o Ponències.

La pràctica ho ha imposat així, i la pràctica és el vehicle de l'experiència i aquesta, l'element fundamental del saber.

Malgrat de totes les coincidències i del fons d'igualtat de les dues pràctiques,—revolucionària i política—veiem com, sovint, el revolucionarisme blasma del parlamentarisme, com d'un sistema amb el qual no hi té res que veure, com si s'hagués trobat ja un procediment d'harmonització de volences pràcticament més eficaç.

Es curiós de constatar novament allò que ja molts d'altres han observat a través de la història. Carles Malato, un d'ells.

Posa de relleu aquest escriptor d'avançada, com l'exaltació iconoclasta de tots els revolucionaris històrics, ha vingut, poc a poc, a degenerar en una servil imitació de molts dels procediments dels adversaris que volen destruir.

Aquesta opinió és, en veritat força punyent. Abans sembla la elucubració despectiva d'un escèptic, que la benevolent explicació d'un fet ben raonable.

No caurem ara, en la temptació de deixar-nos guanyar per un criteri tan aspre, sinó que, més cordials, ens esforçarem per a comprendre aquest fet d'apariència paradoxal. I, aquesta acollidora i benèvola comprensió sorgeix tot seguit de descobrir que, en el fons de tots els sistemes hi ha quelcom que té una valor permanent i difícil de destruir, si no es vol rendir tribut a la irracionalitat. No són bons. Però tampoc absolutament dolents.

Més el revolucionari clàssic, això ho desconeix. No ha de desconèixer, pel fet senzillíssim d'ésser un impuls romàntic, essencialment sentimental. I, si bé és cert que la impulsivitat no és fatalment irreconciliable amb la raó, no és menys cert que la raó no té plenitud en l'home fins a una certa edat.

Evidentment, la humanitat ha passat pel període de la preponderància impulsiva. Potser ara, tot just la maturitat de la civilització sigui iniciada. En aquest cas, seriem al portal de les realitzacions de síntesis harmòniques de l'acció i la racionalitat.

J. H. COSTAJUSSA.

Postal
de Madrid

Després de les maniobres absurdes per ajornar la discussió de l'Estatut, sembla que en definitiva començarà a discutir-se a finals d'aquesta setmana. Certs homes de l'antic règim, dels quals hom indica Alba com a principal protagonista de certs treballs subterranis i d'inventar paranyes hàbilment amagats, havien fet possible que, en el que se'n diu fórmules de trànsit, l'Estatut passés sempre a ressa dels assumptes que el Parlament havia de discutir.

Però aquesta mena de treballs, realitzats entre tenebres, han estat descoberts. La minoria parlamentària catalana, té prou antecedents per a no deixar-se conduir a remolc dels enemics de les reivindicacions de Catalunya, i tot fa creure que, en definitiva, la Carta fonamental catalana prendrà estat parlamentari dividendes d'aquesta setmana.

Els homes més destacats de la minoria s'han posat en un pla de reserva i de discreció tan hàbil com l'adoptada pels seus adversaris, i això demostra que el joc ha estat descobert, sense ensenyar cada litigant les respectives cartes. Naturalment que Alba i els seus fan ús només de les figures reials, però als nostres diputats els queden tots els altres trufos per a no perdre la partida, la qual sense por d'equivocar-nos podem dir que serà seva.

El tema del dia ha estat l'haver descobert el complot contra el cap del Govern. Azaña, amb l'halo de misteri que l'envolta, deu somriure benignament, perquè sota les seves maneres suaus, hi ha tanta dosi d'energia, que amb una llambregada en té prou per a mobilitzar tots els secrets policíacs. I per a destruir els plans dels seus adversaris, els quals, oh il·lusos! no saben que com més faran per a desbancar-lo, més fort i ben situat trobaran aquest home diabòlic dintre i fora del Parlament. Entrentant, felicitem-nos que el complot hagi estat descobert i frustrades les temptatives d'atemptat.

Norbert BOHIGAS.

LA LITERATURA

Havem rebut un exemplar del llibre de contes de Tomàs Roig i Llop, "Marta la fatídica".

D'aquest llibre, Víctor Català ha dit:

"Cants de joventut... Ullades penetrants de sauri vida endintre... Brins de llegenda enriquetada de misteri, com del tras gruixut les siluetes esquemàtiques... Això és aquest llibre, a través la dicció i la positura, afectadament realistes del qual, corre una gran deu viva de melangia, d'emoció angoixosament continguda."

En parlaré com es mereix.

Malaltia llarga és parenta de la mort. Però segons quins ajornaments premeditats no fan més que tonificar la vida dels pobles, en lloc de decandir-la.

LA POLITICA

Els extrems
es toquen

D'un recent discurs de Marcellí Domingo, són els paràgrafs que copiem a continuació:

"Hi ha dos elements distints que dificulten aquesta obra (la de salvar Espanya i la República): són els uns, de la dreta, i altres, que es creuen estar a l'esquerra.

Els de la dreta tenen dos aspectes: els que creuen que els antics privilegis capitalistes estan en perill, i per això disposen el seu diner en altres països. Es, doncs, un capital que no compleix amb el seu deure. A aquests els direm que és una gran pertorbació la que produeixen en deixar de complir amb llur missió social, i que, per tant, no els ha d'estranyar que prenguem totes les mides encaminades a evitar el trasllat de capitals.

Els altres són els catòlics, que diuen que els hem ofès en llurs creences. Menten els que això diuen. El règim en república no ofèn cap religió, no ofèn cap principi religiós. La República diu que l'Estat és una suma de valors espirituals i materials, sobre els quals no pot pesar una orientació impositiva d'un estat de consciència general. L'Estat diu a l'Església que continuï la seva obra, que exerceixi les pràctiques del seu culte, que salvi les ànimes que creuen amb ella, però que respecti també, els que tenen una altra religió, i que respecti, també, els que no en tenen cap, perquè la religió és una cosa íntima, de la consciència, i és tant respectable el que no en té cap com el que dintre el seu cor aixeca un culte a tots els déus.

Els altres són els que es creuen de l'esquerra. Alguns d'ells diuen que la República ha desertat dels seus compromisos. En aquesta posició hi ha homes de conviccions. Per a ells tots els respectes que per a les idees tenim sempre. Què volen? Un sistema com a Rússia? Doncs nosaltres volem que el país sigui ric, i per això volem organitzar la nostra economia, i una prova n'és la pròxima discussió de la Reforma agrària, així com també és possible que dimarts presenti al Consell de Ministres el projecte de la Federació del Consell, ordenador de l'economia nacional."

Llegiu a quarta pàgina

DE L'AERÒDROM MILITAR
A SABADELL

Ernest Ventós al C. C. d'E.

Organitzada per la Comissió Política del Casal Català d'Esquerra", el regidor de l'Ajuntament de Barcelona, senyor Ernest Ventós, donà el passat divendres dia 29, l'anunciada conferència sobre el tema "Un any d'actuació de l'Esquerra Republicana".

Féu la presentació del conferenciant el president del Casal, senyor Ribera i seguidament el senyor Ventós digué:

Amics de Sabadell:

Són, els actuals moments d'una plena importància per la política del nostre poble. Crec que és convenient en aquests moments, fer un inventari, podríem dir, de l'actuació d'un any, d'aquesta actuació plena del partit de E. R. C. Perquè ha arribat el moment precís de demostrar als que a la nostra tasca s'oposen, que E. R. C. ha complert amb el seu deure.

Per començar voldria donar una visió ràpida de la vida política de 50 anys de tirania borbònica per a poder-vos demostrar com la tasca d'un any ha pogut ésser veritablement complerta vers els ideals d'E. R. C.

Recordo unes paraules que no fa pas gaires dies pronunciava un home de dreta: "que l'ideal de la República en aquesta terra espanyola quedava concretat per la visió catalana."

Així veiem com durant 50 anys de restauració borbònica, Espanya, en els moments en què no sortia cap diputat d'ideal republicà, era ja Catalunya i Sabadell en pla d'honor que portava al Parlament espanyol homes de gran valor, com Pi i Margall, que representaven la plena visió del que tenia d'ésser el futur estat espanyol.

I Catalunya pogué assolir, aleshores que el seu ideal tingués un lloc en el parlament espanyol; i més tard veiem Espanya mostrar-se en aquest pla de democràcia portat a cap sens dubte, pels homes d'E. R. C. plebiscitats pel poble català.

Però amics, Catalunya es troba amb una sèrie de problemes els quals no havien estat resolts encara; es troba en primer lloc amb el problema català.

Catalunya, com a poble, portava aquella tradició: "Nos que cada un valem tant com Vós i tots junts més que Vós..." Era aquell poble que criava fills com Fivaller que s'encaraven davant del més poderós monarca. Però aquest poble tenia un altre problema, el de la llibertat nacional. I què passà amb aquest problema? Passà el que tenia de passar, que quedà a mans dels conservadors, i passà temps i temps i el problema no es resolía. ¿Per què? Perquè el problema de la llibertat ha d'estar en mans d'homes d'un sentiment sincerament esquerrà, puix que aquestes coses no les poden resoldre aquelles persones que per damunt del sentiment d'un poble, empenen la força pública per a defensar les seves caixes de caudals.

En aquells moments com l'any 1917 que es podia exigir la llibertat de Catalunya, molts que es deien elements liberals entgegaren les forces al Borbó, simplement per una cartera de ministre!

Després de varies consideracions que es refereixen al moviment de solidaritat catalana diu l'orador: Hi havia també en la conferència d'esquerra una valor, que era Francesc Macià que abandonà el càrrec de coronel per no formar part d'un cos que es volia convertir en tirà del poble. Mes tard s'exposà la vida en el moviment de Prat de Molló, fins que els homes d'E. R.

C. proclamaven el 14 d'abril la República Catalana.

I aquest partit a les 48 hores d'haver proclamat la República va saber complir les seves promeses. Així que E. R. C. tingué la confiança del poble complí amb el seu deure.

Posteriorment els documents ens han donat a conèixer que a les cinc de la tarda, quan a Catalunya estava ja proclamada la República Catalana el rei, a Madrid, estava reunit amb els seus ministres, perquè encara no sabia el que aquí passava i es proposava portar les seves forces a Catalunya. En aquests moments, doncs, els homes d'E. R. C. van exposar llurs vides per complir l'obra que el poble els tenia encomanada.

Es indubtable, amics i no vull que es consideri passió meua, que qualsevol altre partit no hauria portat a cap el que va defensar Esquerra Catalana.

I després, que passà? Que els odis van créixer immediatament i ara se'ns diu incapacitats i en canvi no veuen que aquests incapaces han elaborat un Estatut que el reconeix tot Catalunya.

Un orador deia que s'havia fet una obra incapacitada i retreia l'obra de Prat de la Riba. Jo li dic que l'obra de Prat de la Riba no tenia consistència, és molt més positiva l'obra d'Esquerra Catalana.

Catalunya, nació en l'edat mitjana, quedava esclavitzada en l'enllaç matrimonial dels reis Catòlics. En aquells moments li van ésser preses per la força les seves llibertats, mai per la seva voluntat, i aquestes llibertats li han estat retornades el dia 14 d'abril pels homes d'Esquerra que representaven al voluntat popular, mai per una minoria explotadora.

Referint-se a l'Estatut i entre altres coses, digué el senyor Ventós que a Madrid podien fer les observacions que creguessin pertinents en el nostre Estatut però que aquest havia d'ésser aprovat íntegrament.

Ens diuen incapaces i fa esborronar — continuà el conferenciant — l'estat que en tots els aspectes varem trobar l'Ajuntament de Barcelona. Cita una sèrie de dades que per la seva importància lamentem no puguin figurar en aquestes limitades columnes resultant finalment que s'han trobat amb un Ajuntament de Barcelona que deu 25 milions de pessetes. Es a dir, continuà, que amb 100.000.000 d'ingressos hi ha més de 85.000.000 de despeses sense pagar.

Explica els nombrosos sacrificis que l'Ajuntament actual ha fet per tal de resoldre la qüestió econòmica de la ciutat, tals com el pagament del cupó, etc., i després enfoca la qüestió vers la tasca cultural portada a cap per la Generalitat i l'Ajuntament.

Diu que quan prengueren possessió de llurs càrrecs solament hi havia a Barcelona dos grups escolars, ara —continua— ja hi tenim més de 18.000 alumnes. Aquest augment és encara més considerable en l'inscripció de les Colònies Escolars d'aquest últim any. Parla dels edificis abandonats pels Jesuïtes i diu que era una gran injustícia que mentre l'auto esperva que els nens dels rics sortissin d'aquests edificis els infants de l'obrer haguessin d'ésser atropellats al carrer, ja que per manca de mitjans es veien privats d'assistir a les aules; però ara, amics, al carrer de Casp no hi veurem els autos dels privilegiats injustament sinó que hi veurem les mares dels infants pobres que els vénen a esperar.

Amb encertats arguments de-

mostra que Catalunya no pot confiar mai les seves llibertats a mans de les dretes, puix que el capitalisme cada dia va més a la posta.

Acabà amb optimistes paraules referents a l'aprovació de l'Estatut, observant que l'Esquerra ha preferit més fer una obra efectiva que no pas una obra d'ostentació i d'engany com acostumen a fer els demés governs de dreta.

Esquerra Republicana de Catalunya ha complert el seu deure fent una obra de cultura dintre un pla de responsabilitat.

El públic tributà una sorollosa ovació al conferenciant.

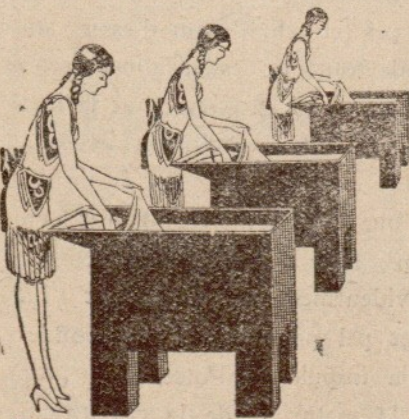
El Ple Regional dels Sindicats

El Ple Regional dels Sindicats afectes a la C. N. T., va acabar d'una manera precipitada les seves tasques, sense haver donat el miting de clausura que hom havia anunciat. Totes les sessions d'aquest Ple, que mantingueren l'atenció de la massa obrera sabadellenca, ja que es celebrava a la nostra ciutat, es veié curull d'incidències, de dimissions, protestes, expulsions i polèmiques, qual cosa feia difícil reportar amb exactitud la transcendència doctrinària de la reunió de delegats que en nombre crescut hi assistiren.

Per això, davant l'espectacle propi de la decadència interna d'aquell organisme, ens abstinguérem de donar-ne referències que no podien reflexar el caràcter positiu de la reunió.

Com a nota culminant, direm que se separaren de la C. N. T. tots els Sindicats de la nostra ciutat, amb qual cosa entrarà en una nova fase la tàctica a emprar per la massa obrera sabadellenca. També a conseqüència d'aquest Ple, un sindicat de Mataró, un altre de Badalona, un altre d'Olesa s'han separat de la Confederació Nacional del Treball, així com abans ja se n'havien apartat els sindicats de Lleida, de Girona, de Manresa i d'altres localitats i alguns sindicats isolats amb el qual fet queda virtualment desfeta la C. N. T., per l'obsessió dels grups anarquistes d'emprar amb aquest organisme tàctiques que estaven en desacord amb les doctrines sindicals.

Segons un diari, en comentar aquest fet, deia que davant la possibilitat de l'Estatut, que pot alterar profundament i ràpidament els factors de la lluita social a Catalunya, el Ple regional de Sabadell marca una fase decisiva en la crisi del nostre moviment obrer. La liquidació de l'anarco-sindicalisme pot tenir conseqüències importants i obrir perspectives noves en molts aspectes.

Safareigs
de ciment armat
Sumament practico

MANICH

GURREA 121. SABADELL. TELEFON 587.

Sortida a fora EL CINEMA

A NOUS LA LIBERTÉ!
(Visca la llibertat!)

Diuenge al matí, dia primer de maig, disposat a aprofitar un dia tan clar i primaveral, vaig deixar-me caure a aquesta futura barriada sabadellenca. Un dia clar i transparent ens encomana l'optimisme i res més indicat que una passejada pels afores i entregar-nos a la contemplació o a la lectura sota d'un pi venerable o ajagut damunt d'un tou d'herba fresca.

De lluny ja sentia crits i rialles i va estranyar-me un xic. Però quan vaig poder dominar amb la vista la font de can Rull vaig donar-me compte que es tractava de gent forastera. Hi abundaven els joves. Algunes banderes onejaven al vent mentre la fumera de la pinassa, rostint la carn, ens deixava sentir una olor característica. Alguns saltaven a corda i d'altres agafats de les mans jugaven "al gat i a la rata". Un jove, presumint d'atleta i d'atrevit, s'enfilava a un arbre, talment com ho fan els nostres nois, al temps de les pinyes a Can Fen. Les noies, amb llurs rialles alegres, venen la festa campestre, mentre la gent d'edat, al volt de la font, comenten les tralleries del jovent.

Des d'aquí dalt on sóc, tota aquesta reunió de gent, forma una nota variant de color i de vida. Segurament que una vegada hagin enllestit la carn, llençaran al vent algunes cantades que ressonaran en aquesta tranquil·la barriada. Amb tot, però, no sabia encara de qui es tractava. Aleshores vaig donar-me compte de cinc automòbils i de un o dos cotxes particulars. M'hi vaig acostar i uns lleterets al radiador van aclarir-me el dubte: "La Joventut Radical Gracien-se de Barcelona, saluda Sabadell".

I nosaltres tan sols hi hem d'afegir: Benvinguts!

J. M. RIU.

ELS VEINS DIUEN...

Un llum que manca

Ciutadà Director d'EL POBLE: He llegit l'ensopegat "eco" publicat en la vostra edició de diumenge i que es refereix als anuncis lluminosos balders que hi ha a la nostra ciutat.

Però hom recorda ara la desaparició d'un llum que fa molta falta: el que abans hi havia a l'Oficina de Correus. Efectivament, el tros de carrer on hi ha la bústia no és pas el suficient clar perquè aquell llum fos tret.

Estic segur que són molts que l'han trobat a faltar i, per part de qui sigui, creiem que s'hauria de procurar que dita bústia restés il·luminada. Perquè, així com de dies hom pot dipositar la correspondència als estancs, a la nit, es precis acudir a tal lloc, de manera que és molt utilitzat. Més de un cop hem vist ciutadans que es tenien de valer d'un llum encès per assegurar-se que la correspondència es ficava al lloc precís.

Moltes gràcies, ciutadà director, per la vostra gentilesa.

Pere Romeu.

Hem d'agrair a l'empresa Canaès i haver-nos procurat amb tanta premura l'estrena d'aquest film de René Clair. Es, sens dubte, la seva millor realització, la seva realització definitiva. Acusa, sobretot, el seu gran afany de renovació, de superació i de concreció personal. Els films de René Clair, dintre un mateix estil originalíssim, un estil ple de frescor, d'agilitat i de modernisme — no de simbolisme — es diferencien completament l'un de l'altre. No resta fet el retrat artístic de René Clair dient que és un humorista. El seu humorisme canvia de to a cada film. En "Sous les toits de Paris", l'humorisme — un humor epidèrmic —, és un accessori que serveix d'estil al malabarisme psicològic de les figures. En "Le milion" l'humorisme és objectiu, i la sàtira li serveix de vehicle; satiritza a tort i a dret sense idea determinada. En "A nous la liberté!" l'humorisme tor-na a ésser estil mitjà; i, a l'inversa del de "Le milion", està superadit a la sàtira, que en aquest cas és concreta. Però sobre els dos anteriors, "A nous la liberté!" té la superioritat d'ésser una obra més completa, en fons i en forma. L'humorisme té moments que arriba a ésser poètic, com en la metàfora (veritable troballa del sonor) de les flors que canten. La sàtira més que sàtira burlesca, és irònia fonda, a voltes amarga; una ironia que, com si treïés a relleir al sol un abric descolorit de l'armari, ve a posar en situació problemàtica els conceptes de llibertat, treball, progrés, i altres. La psicologia de les figures tampoc hi és emesa, com passa en "Le milion", on les figures són ninots manejats amb molta gràcia, però ninots al fi. Aquí els personatges es troben perduts en el laberint dels conceptes expressats més amunt però no pas per inèrcia, car ells tracten continuament de reaccionar damunt la corrent de falsa llibertat que els emmena. I ho aconsegueixen al final, un final de lírica fantasia.

Tots els elements accessoris del film estan en completa harmonia amb l'eix central. Decoració ultramoderna, simple i ben entonada. Tipus ben escollits i ben portats. Sonoració excel·lentment treballada. Una obra mestra del cinema francès.

UN DRAMA A LA NEU

El film en sí — estrenat al Saló Imperial amb "Visca la llibertat" — és dolentet. Es tallat amb el mateix patró de les pel·lícules esportives nordamericanes. Però té dues escenes de neu que valen per tota la cinta. Una, la de la busca des desaparegut a la nit, original i amb efectes de llum sorprenents. L'altra, la de la carrera d'equís, formidable de presa de vistes i de découpage.

AQUESTA SETMANA

Avui s'estrena al Teatre Eulerpe la segona versió del film "Hon-

SASTRERIA

CUETO

Tres Creus, 67

NOTICIES DIVERSES

rarà la teva mare", que tan èxit obtingué ara fa uns anys. Tenim referències que la nova filmació està d'acord amb les exigències modernes del cinema i que aconseguirà encara l'efecte enternidor que es proposa.

Al Saló Imperial avui i demà s'estrena "El predilecte dels déus", per Emil Jannings. Dissabte i diumenge hi haurà canvi de programa amb l'estrena de "Camarots de luxe" (Transatlàntic).

La reprise de demà al Principal Modern és "Orient", pel malaguanyat Lon Chaney.

Recordeu-vos del nostre Hospital

La Gerència i personal de les Indústries Auxiliars Casablanques S. A., ha entregat a l'Hospital i Casa de Beneficència d'aquesta ciutat, la quantitat de 89'75 pessetes, que és el 25 % del producte d'una subscripció pro Hospitals, i el 75 per cent restant ha estat entregat a Radio Barcelona per als Hospitals barcelonins.

Creiem que aquest lloable gest dels obrers i gerència de la casa Casablanques, és digne d'ésser imitat per tots els iniciadors de subscripcions pro Hospitals, puix els bons sabadellencs que es recorden de les necessitats dels benemèrits establiments barcelonins, no deuen deixar oblidada l'obra magna de caritat que de fa molts anys ve realitzant el nostre Hospital i Casa de Beneficència.

ELS ESPORTS

Els Escacs

Per a demà dijous, dia 5, hi han concertades les següents partides:

Primera categoria:
C. E. Sabadell - Euterpe, àrbitre del Círcol.

Círcol - C. E. Pensament, àrbitre del C. Espanyol.

C. Industrial - J. Catòlica, àrbitre del Círcol.

Penya Jack - C. Cervantes, àrbitre de la J. Catòlica.

Segona categoria:
C. Industrial - Círcol (C. A.), àrbitre del Círcol.

C. E. Sabadell - C. Espanyol, àrbitre del Círcol (C. A.).

Penya Enroc - Cervantes, àrbitre del C. Espanyol.

Círcol - C. Cultural, àrbitre del C. Espanyol.

Penya Jack - Euterpe, àrbitre del C. Cultural.

Les partides seran jugades en l'estatge dels situats en primer lloc.

El Basquetbol

C. DE DEPENDENTS, 5
GANDHY'S, 35

Aquest partit que fou jugat al Camp del Centre de Dependents tingué dues característiques de joc:

El primer temps fou de domini complet per part dels contrincants, però després ja fou més repartit, encara que els del Centre donaren mostres d'un complet desentrenament degut a no haver-se aliniat feia temps, car tiraren a Basquet inútilment. En aquest partit es registraren algunes jugades violentes i fins semblava un vertader partit de campionat. Els "Gandhy's" tots bé i el Centre a la defensiva, però amb voluntat.

Àrbitra Padró, essent els equips:

C. Dependents: Garcia, Barnuell, Manent (1), Solà i Cardona (4).

Gandhy's: Masó (2), Guarch (2), Hilari (10), Segura (13), Barcelona (8).

PENYA X, 4;

C. DEPENDENTS, 18
(selecció)

El passat diumenge al matí es traslladà a Ripoll una selecció del Centre de Dependents per a celebrar un partit de basquet.

Aquest partit transcorregué amb domini alternat, si bé els del Centre ja vells en aquest esport, s'apunten la victòria en la qual hi cooperaren tots amb força voluntat. Dels nostres es destacà Planas que no regatejà el seu esforç per consolidar la victòria, i els demès compliren amb bon encert.

Els de la Penya X, es defensaren com pogueren de la fúria que empraren els nostres, destacant-se algunes jugades que eren desfetes pels de casa.

Àrbitra Mañosa, essent els equips:

Penya X: Creus (2), Iserni, Raurell, Davinés, Brau, segon temps Selvas, (2).

C. Dependents: Domínguez, Rebull, Ventura, Planas (14), Amorós (4).

NEMILNEMI

Subscripció pro Colònies Escolars

Suma anterior pessetes	76'00
J. V.	5'00
E. P.	1'00
J. A.	2'00
M. S.	2'00
F. C.	2'00
Conxita G. de Pont	2'00
Maria Valls	1'00
Antònia Serra	1'00
Una Ciutadana	0'50
Genoveva	0'50
Júlia	0'50
Lenor Ferré	0'50
Maria Palau	1'00
Marina Verdú	1'00

Total pessetes 96'00

Es reben donatius a la nostra Redacció i Administració, carrer Sant Pere, 31.

Del Municipi

El pròxim dijous dia 5 a les tres de la tarda, en el saló d'actes de l'Ajuntament, es celebraran les oposicions per a la provisió del càrrec d'Administrador del Mercadal.

A l'alcaldia, s'ha rebut una comunicació del Delegat Regional del Treball a Catalunya, manifestant que demà, dijous, és considerat dia de treball.

En virtut de concurs celebrat, han estat nomenats: Repesador arribant de l'Ajuntament, el senyor Andreu Creus Alavedra; Vigilants del Mercadal, els senyors Antoni Rufat i Joan Carraté Margalef; i Peons també del Mercadal, els senyors Andreu Minguell Ros i Josep Generó Comas.

La vida social

Demà, dijous, tindrà lloc a les nou del vespre, reunió general extraordinària convocada per la Unió de D. i Auxiliars de la Indústria Metal·lúrgica de Sabadell, per tal de discutir un estudi de millores socials que presenta la Junta Directiva per a la seva aprovació.

Tenint en compte la importància del tema, i per l'interès despertat sembla que aquesta reunió es veurà molt concorreguda.

L'Economia

El Cònsol General de Portugal a Barcelona comunica a la nostra Cambra de Comerç:

"Tota mercaderia d'un valor superior a 286 pessetes, haurà d'anar acompanyada d'una declaració de càrrega, visada per aquest Consolat General, el qual emolument és avui de 13'95 ptes.

Aquesta declaració de càrrega haurà de fer-se sigui quin sigui el mitjà de transport de la mercaderia, la seva naturalesa i quantitat, no podent cada una d'elles comprendre mercaderies exportades per més d'un expedidor ni destinades a més d'un consignatari, o remeses en més d'un vapor, tren o avió."

—Llogaria casa bastant gran, amb aigua, pati i magatzem propi per a indústria. Preferible en lloc cèntric.

Escriure a aquest Diari a J. P. R.

Vàries

Demà dia 5, tindrà lloc al Centre Excursionista del Vallès, a un quart de deu de la nit, la 7a. Sessió del cinema aficionat, a càrrec del cineasta Agustí Fabra del C. E. Terrassa.

Es projectaran els següents films (9 1/2 m.)

"Escalada al país de l'isard" i "Alt Pirineu".

Per els propers dies de la Fira, 8 i 9 del present mes, el Círcol Republicà Federal, ha organitzat els següents festeigs:

Diumenge, dia 8, a la nit: Concert al saló-café i seguidament extraordinari ball per la renomada orquestrina "Coopey Jazz" augmentada.

Dilluns, al matí, concert vermú per l'Orquestra Muixins, la qual interpretarà les següents peces: "La Favorita", "Tempestat", "Gigantes y Cabezudos", "Aida" i "L'estàtua de l'amor".

A la tarda lluit ball per l'Orquestrina Excels Jazz, d'aquesta ciutat augmentada.

El passat diumenge a la tarda estigué a l'Envelat Monumental el popular ballari ex-campió d'Espanya En Josep Muñoz junt amb el seu representant senyor Martínez, a fi d'ultimar tots els detalls pel Ball de Resistència el qual donarà començ com ja vàrem indicar, el vinent dilluns dia 9, a les onze de la nit en l'esmentat Envelat.

Aprofitant l'avinentesa de trobar-se en aquesta ciutat va saludar el públic sabadellenc que li tributà grans aplaudiments.

L'Empresa ens prega fem constatar que el seu desig és que hi prenguin part el major nombre de parelles possible de manera que si algun jove té intenció de prendre-hi part i estroba amb alguna dificultat acudeixi al lloc d'inscripció, Sant Joan, 47, de 8 a 9 del vespre.

El vinent diumenge dia 8 del corrent, es celebrarà a Santa Perpètua de la Moguda, el V Aplec al bosc de la torre de Jaume Pons, organitzat pel Foment de la Sardana de Santa Perpètua de la Moguda.

GANGA

Per 500 pessetes es ven una moto amb said en molt bon estat i a prova.

Raó: Víctor Balaguer, 55.

Ahir a dos quarts de nou del vespre, davant la casa núm. 40 de l'Avinguda 11 Novbre, de resultes d'haver-se obert la portella posterior d'un autobús dels que fan el servei de la Creu-Alta al Baixador del Nord, hi hagué trencadissa de vidres, sense que sortosament ningú, no es fes mal.

Espectacles

Teatre Euterpe: Avui nit, estrena de "Honrarà la teva mare" de la Fox, nova realització sonora i parlada; i altres pel·lícules.

Saló Imperial: Avui nit, estrena de "El predilecte dels déus" per Emil Jannings, i altres pel·lícules.

Moviment demogràfic

NAIXEMENTS:

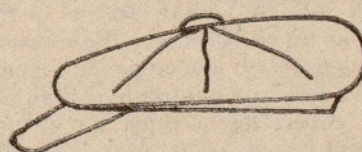
Vicents Almirall Mateu,
Maria Carbonell Solà.

DEFUNCIONS

Emilia Vilata Gené, 68 a. s.
Carme Soldevila Gallifa, 36 a. c.

CASAMENTS

Eduard Serra Giner amb Dolors Rosquelles Catà.
Francesc Sánchez Martínez amb Fulgència Martínez Garcia.
Felix Barberan Navarro amb Maria Amorós Padró.
Benjamí Dols Centelles amb Antònia Morral Miralles.
Francesc Comas Bassa amb Rosa Tauler Valls.
Jaume Soler Uyà amb Josep Vilella Moya.

Confecció de gorres
de totes classes

ANTONI FABREGAS

PREUS ECONÓMICS

Carrer de la Salut, 70

NEVERES ::
GELADORES

Ferreteria Puigmartí

PREUS
ECONÓMICS

Rambla de la República, 11 i 13

Telèfon 2222

DAVIU

Sastre

Rambla de la República, 104 - Telèfon 1516

De l'aeròdrom militar a Sabadell

El passat dilluns es reuniren novament els representants del Municipi, els propietaris dels terrenys afectats per la construcció del camp d'aviació i els representants del C. A. Sabadell.

Si bé en la reunió primera, o sia la celebrada la darrera setmana, hom va treure'n la impressió que els propietaris estaven decidits a procurar la realització d'un bon negoci amb la venda dels terrenys, motiu pel qual se'ls digué que fóra sensible tenir d'arribar a l'expropiació forçosa, avui però, devem confessar que la majoria dels dits propietaris s'han sabut col·locar en un bon terreny de transacció, el que fa esperar la ràpida solució de l'assumpte de compra de terrenys.

Una de les proposicions que han estat fetes a l'Ajuntament i que ha servit per aclarir l'afer, és sens dubte, la del propietari de la finca de "Can Diviu".

Dita finca està integrada per quatre valors positius, que són, l'estar composta per terreny secà, terreny regadiu, béns immobles i caudal d'aigua.

Davant d'això, el preu de venda de la totalitat de la finca, tal com en principi s'havia tractat, feia que el pressupost de compra dels terrenys ascendís a varis centenars de milers de pessetes.

Si tenim en compte però, que l'Estat, més ben dit, el Ministeri de Guerra, sollicita de l'Ajuntament la cessió d'un terreny degudament acondicionat per la construcció del camp d'aviació d'acord amb els plànols aixecats pel personal tècnic, Sabadell, el Municipi, s'ha d'atendre a cedir solament els terrenys.

I aquesta és la proposició que fa el propietari de "Can Diviu".

Res d'immobles, res de caudal d'aigua, i res, també, de sobrant de finca no afectada estrictament pels plànols. Cenyir-se només a la petició del Ministeri de Guerra, i així resulta, en benefici de la ciutat, de l'erari municipal, que allò

que en principi gravava el pressupost en tant-grossa xifra, queda reduït solament a unes 160.000 pessetes.

Trobem encertadíssima la proposició del repetit propietari, que ha vingut a facilitar en gran manera l'operació de compra dels terrenys destinats a camp d'aviació.

Si més endavant, l'Aviació necessita disposar d'un immoble per la instal·lació d'oficines o bé el Club Aviació Sabadell vol posseir un xalet o edifici propi, és assumpte purament particular i que no té d'afectar per a res als ciutadans i als cabals de la ciutat, contribuint a gravar el preu de cost d'adquisició dels terrenys. Serà aleshores quan el Ministeri de Guerra o el C. A. Sabadell entrarà en negociacions amb el propietari de la Torre de "Can Daviu", i allà ells amb el regateig o condicionament de compra.

Nosaltres, coneixedors com som de la proposició feta pel propietari de "Can Diviu", considerem també que l'Ajuntament no s'ha de limitar solament a la compra dels terrenys i cedir-los a l'Estat, per així haver-se convingut. L'esforç de la ciutat ja és suficient.

Sabadell cedirà un camp, degudament planejat per poder-hi realitzar les operacions aviatòries.

Totes les altres despeses, les de construcció d'hangars, dependències, pavellons, dipòsits, etc., tenen d'anar a càrrec dels ocupants del terreny.

Heu's ací doncs, com gràcies a aquesta proposició ens atrevim a donar ja com a un fet la implantació de la base aèria militar de la Conca de l'Ebre a Sabadell, oi més si tenim també en compte, que es donen tota mena de facilitats pel pagament, puix que, segons tenim entès, els propietaris grossos sol·liciten cobrar el 25 % al moment de signar l'escriptura de compra i la resta en deu anys, amb percepció, com és natural, dels corresponents interessos.—J. A.

Avisos oficials

AVIS

Els dies 5, 6 i 7 del pròxim mes de maig, i hores de 8 a 12 del matí es faran exercicis de tir al blanc per les forces de la Guàrdia Civil d'aquesta ciutat en el Riu Ripoll. Lloc conegut per Molí de l'Amat. La qual cosa es posa en coneixement del públic per tal d'evitar possibles desgràcies.

Sabadell, 29 d'abril de 1932.—
L'Alcalde, S. Ribé.

ALCALDIA DE SABADELL

Confeccionats els apèndixs a l'amillament d'aquesta localitat i que tindran de servir de base per al repartiment de la contribució territorial per rústica i pecuària per al pròxim exercici de 1933, queden de manifest al públic en la Secretaria d'aquest Ajuntament des del dia 1 al 15 de maig pròxim, en la intel·ligència de que transcorregut que sigui el termini indicat, seran declarades fora de temps quantes reclamacions es produeixin.

Sabadell, 27 d'abril de 1932.—
L'Alcalde, S. Ribé.

ALCALDIA DE SABADELL

Aquesta Alcaldia posa en coneixement de tots els ciutadans que a partir des d'el dia primer de maig, el preu de la carn de be de primera enrasada, serà a 4'75 pessetes quilo, en lloc de 5'00 pessetes que és el preu a què actualment es venia en aquesta ciutat.

Sabadell, 30 d'abril de 1932.—
L'Alcalde, S. Ribé.

ALCALDIA DE SABADELL

El Sr. Guillem Barquet Juncà, veí d'aquesta ciutat, s'adreça a l'Ajuntament sol·licitant autorització per a instal·lar un electromotor d'un cavall de força destinat a accionar una bomba elevadora d'aigua d'un pou situat en un cobert de la finca n.º 47 del carrer de Roger de Flor, de conformitat amb el plànol que per duplicat ha presentat.

El que es fa públic a fi de que puguin fer-se les reclamacions que calguin, les quals, dintre el plaç de quinze dies hàbils a comptar del següent al de la publicació del present edicte en els diaris locals, deurán ésser presentades per escrit, durant les hores d'oficina en la Secretaria Municipal.

Sabadell, 28 d'abril de 1932.—
L'Alcalde, S. Ribé.

ALCALDIA DE SABADELL

Acabat el dia 30 d'abril el termini voluntari per al canvi de plaques numerades per a tota classe de vehicles de tracció de sang, queda el mateig prorrogat per tot el pròxim mes de Maig; transcorregut el qual, es procedirà a la conducció al Dipòsit Municipal d'aquells vehicles que circulin amb les plaques caducades.

Ço que es fa públic per a coneixement de tots els interessats.

Sabadell, 30 d'abril de 1932.—
L'Alcalde, S. Ribé.

La T. S. F.

PROGRAMES PER AVUI

RADIO BARCELONA

7'30—Primera edició del diari parlat «La Palabra».

8'00—Sessió de Cultura Física per ràdio.

8'15—Segona edició del diari parlat «La Palabra».

10'00—Horari de la Catedral.—Servei Meteorològic.—Estat del temps a Europa i Espanya.—Previsió del temps en el mar i rutes aèries.—Servei Meteorològic radiotelegràfic per línies aèries.

11'15—Transmissió telefotogràfica diària de la carta del temps.

13'00—Sessió de música lleugera en discs.

13'30—Concert pel Sextet de Ràdio Barcelona.

Informació Teatral i Cartelera.

14'00—Audició de discs.

Sessió Cinematogràfica i Cartelera.

Continuació del concert.

14'50—Borsa del Treball de E.A.J.I.

15'00—Sessió Radio-Benèfica.

16'00—Fi de l'emissió.

19'00—Concert pel Trio Ràdio Barcelona.

19'30—Cotitzacions de monedes.

Concurs de gramàtica catalana.

Programa del radiofent.

Notícies de premsa.

21'00—Horari de la Catedral.—Servei Meteorològic.

Concert per l'Orquestra de Ràdio Barcelona.

22'00—Radio-Teatre.

23'30—Audició de discs.

24'00—Fi de l'emissió.

RADIO ASSOCIACIÓ

Hores d'emissió: de 12 a 14'30. De les 17 a les 19 i de 20 a 23.

RADIO VALENCIA

Hores d'emissió: de 13'30 a 15. De 18 a 19 i de 21 a 23.

ASSOCIACIO NACIONAL

DE RADIODIFUSIO

11'45—Apertura de l'emissora.

12'00—Diari femení.

Sant del dia. Indicacions astronòmiques. Les persones nascudes avui. Curs de cuina pràctica. Recettes de bellesa. Recomanacions profitoses per a la llar. L'adagi d'avui. La moda al dia. Secció de consultes. Secció de gramàtica. Borsa femenina del treball.

12'30—Emissió de sobretaula.

Concert pel Quintet Radio.

Informació teatral.

14'00—Hora exacta.

Concert pel Quintet.

14'15—Emissió radiobenèfica.

Llista dels donatius rebuts.

Concert per l'orquestra.

Fi de l'emissió.

16'00—Apertura Carillon.

Curs radiat de gramàtica anglesa.

Música variada de discs.

18'00—Hora exacta.

18'50—Emissió infantil.

Llicències de coses, contes, rondalles.

Llicons d'història de Catalunya.

Informació del segon concurs infantil.

Fi de l'emissió.

20'00—Apertura Carillon.

Concert per l'orquestra.

Curs d'història de Catalunya.

Selecció de discs.

Reportatge microfònic.

Continuació del concert.

L'hora setmanal «Mirador».

Radiació de discs.

22'00—Hora exacta.

Recitat de cançons.

Fi de l'emissió.

Imp. «Indústries Gràfiques».—Sabadell

Ciudadà: Subscriu-te a EL POBLE

Vesteixi's a la sastreria VILA LACY, 108

LA DELS PREUS MÉS ECONOMICS

Trajo blau «Arau Sallent» a mida.

Pantalons estam a mida.

Trajos chester novetat.

GRANOTES BLAU MECANIC

Grandios assortit d'estams per trajos a mida

a preus el màxim de baratissims

Casa VILA :: Lacy, 108

ANIS DEL TÁUP